

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/122/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315010534
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1315010534.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marcely Kosovej a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Michala Valenta, v trestnej veci obžalovaného A. A., pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného A. A. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/160/2015 zo dňa 26.09.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. mája 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. A., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 1T/160/2015 zo dňa 26.09.2017 bol obžalovaný A. A. uznaný vinným z prečinu. krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že ako svedok po riadnom poučení v zmysle zákonných ustanovení Trestného poriadku, okrem iného aj po poučení o trestných následkoch krivej výpovede a o práve odoprieť výpoveď, dňa 09.12.2012 pred vyšetrovateľom PZ v budove Okresného riaditeľstva PZ v Senci, v konaní vedenom pod č. ORP-550/OVK-SC- 2012 zámerne uviedol nepravdivé skutočnosti o tom, že dňa 08.12.2012 mu bolo v čase od 17.00 hod. do 21.30 hod. neznámym páchatelom v obci K. I. na Y. ulici odcudzené tam zaparkované osobné motorové vozidlo zn. W. H bielej farby, evidenčného čísla TS XXXBA, K.: R rok výroby XXXX, ktoré vtom čase užíval, pričom po vykonanom dokazovaní bolo dňa 03.07.2013 uznesením vyšetrovateľa PZ podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku s poukazom na § 215 ods. 4 Trestného poriadku trestné stíhanie vo veci zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona zastavené, pretože bolo nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo.

Okresný súd uložil obžalovanému podľa § 346 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., s použitím § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest v sume päťsto Eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému ustanovil pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil samostatným písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že Obžalovaný absolútne nesúhlasí s tým, čo mu je rozsudkom kladené za vinu. Vykonaným dokazovaním na hlavných pojednávaniach nebol vykonaný jeden jediný dôkaz preukazujúci spáchanie skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu. Naopak konajúci súd od počiatku procesu javil tendencie odsúdiť obžalovaného zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Treba poukázať na skutočnosť, že iné osoby, ktoré vypovedali, ako svedkovia o predmetnej udalosti úplne zhodne, ako obžalovaný, boli právoplatne oslobodené spod obžaloby z dôvodov, že okrem iných skutočností sa nepodarilo jasne a nespochybniteľne preukázať, či možno absolútne vylúčiť, že by sa osobné motorové vozidlo zn. W. XX EČ TS XXX BA mohlo bez zaevidovania po 30. novembri 2012

vrátiť na územie Slovenskej republiky. Rozsudok teda nastolil právny stav, kedy tieto osoby za úplne totožnú výpoveď a za existencie úplne

totožnej dôkaznej situácie boli oslobodené spod obžaloby, pričom naopak Obžalovaný bol uznaný vinným. K právnym dôsledkom takéhoto rozhodnutia sa ešte budem vyjadrovať v tomto odvolaní.

Obžalovaný opakovane viackrát poukazoval na rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín 2T/38/2013 zo dňa 21.4.2015 vo veci obžalovaného O. D., ktorým bol tento obžalovaný O. D. oslobodený spod obžaloby, ako aj s tým súvisiace Uznesenie Krajského súdu Žilina sp.zn. 3To/113/2014 zo dňa 27.11.2014, poukazoval na Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T/91/2013 zo dňa 3.3.2015 vo veci obžalovaných A. S. a J. S., v spojení s Uznesením Krajského súdu Žilina, sp. zn. 3To/81/2015, ktorým boli títo obžalovaní oslobodení spod obžaloby. Jedná sa o Rozsudky, v ktorých boli obžalovaní z úplne totožného skutku, ako Obžalovaný, a to na základe úplne totožných výpovedí pred orgánmi činnými v trestnom konaní ako obžalovaný.

Obhajoba ďalej uviedla, že návrh obhajcu na vykonanie dôkazu formou dožiadania príslušný orgán, aby predložil výpis zo zariadenia evidujúceho prekročenie štátnej hranice osobným motorovým vozidlom e. č. J. nebol vykonaný. Obhajoba je toho názoru, že výlučne vyjadrenia Ministerstva vnútra SR zo dňa 06.02.2013 a 12.03.2013, ktoré sú súčasťou vyšetrovacieho spisu ORP- 550/OVK-SC-2012 a na ktoré sa odvoláva uznesenie o vznesení obvinenia obvinenému, nie sú dostatočným dôkazom. V predmetných správach sa totiž uvádza: „Informácie podchode vozidla z krajiny nie sú dostupné“ (Vyjadrenie Ministerstva vnútra SR to dňa 06.02.2013), resp. „Súčasnú miesto pohybu vozidla nie je k dispozícii a nebol zaznamenaný jeho prejazd z Ukrajiny do inej krajiny.“ Orgány činné v trestnom konaní, ako aj súd vychádza pri uznaní viny obžalovaného z akýchsi kamerových záznamov z reštaurácie „Z. A.“, ktoré mali byť vyhotovené dňa 21.12.2012, a ktoré majú zachytávať pohyb na hlavnej ceste v obci Nová Dedinka smer na obec K. I., na ktoré sa odvoláva uznesenie o vznesení obvinenia A. A. pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného poriadku v trestnom konaní vedenom na OR PZ Senec, ČVS: ORP-384/OVK-SC-2013 zo dňa 29.07.2013, a ktoré majú preukazovať nepravdivosť výpovede osoby A. A.. Takýto údajný „kamerový záznam“ však nikdy nebol predložený do konania. Zrejme preto, lebo takýto kamerový záznam nikdy neexistoval. Pokiaľ sa svedkovia K. a O. vyhovávajú na nejakú technickú nemožnosť zabezpečiť tento záznam, tak toto podľa názoru obhajoby nedeklaruje ich neschopnosť, ale to preukazuje nepravdivosť ich tvrdenia. Obhajoba pri tom akcentuje na výsluch svedka D., ktorý vypovedal, že „auto bolo u mňa, pričom policajtom som ponúkal kamerové záznamy z môjho domu a firmy a tieto policajti nechceli ako aj „Ja som tú skutočnosť, že mám kamery na dome a aj na firme spomenul policajtom pri výsluchu, ale to neakceptovali. Ja neviem, prečo sa to v mojom výsluchu pred policajtom nenachádza, ale ja som tie kamerové záznamy ponúkal.“

Podľa obhajoby, súd na hlavnom pojednávaní, ako aj bez ohľadu na navrhnuté dôkazy zo strany obhajoby, v rozpore so zásadou kontradiktórnosti procesu vykonával dôkaz výsluch svedka B. I., ako aj akceptoval návrh na vykonanie dôkazu zo strany Okresnej prokuratúry Bratislava III, ktorý táto prokuratúra mohla navrhnúť priamo v obžalobe, čo nevykonala (pozn. vykonané dokazovanie neprinieslo žiadne také nové skutočnosti, z ktorých by vyplynula potreba vykonať tento dôkaz a ktoré by zároveň neboli známe v čase podania obžaloby), ktoré mali smerovať k odsudzujúcemu rozsudku nad obžalovaným. Jedná sa o výsluchy svedkov - npor. A.. K. K. a E.. K. O., ktorý marili dôkazy, robili nátlak na obžalovaného pri procesných úkonoch, boli disciplinárne stíhaní, pričom bolo v rozhodnutí konštatované hrubé porušenie trestného poriadku z ich strany.

Na základe vyššie uvedených dôvodov obžalovaný požiadal, aby Krajský súd Bratislava, ako súd odvolací zväžil skutočnosti, dôkazy a argumentáciu, ako je vyššie uvedená, prihliadal pri tom na nasledovné dôkazy:

- Uznesenie Krajského súdu Žilina č.k.: 3To/113/2014 zo dňa 27.11.2014
- Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín 2T/38/2013 zo dňa 21.4.2015
- Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn.: 9T/91/2013 zo dňa 3.3.2015
- Uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/81/2015 zo dňa 3.9.2015
- fotokópiu cestovného pasu pána K. J., nar. XX.X.XXXX, trvalé bytom: Z. T. XXXX/XX, XXX XX Y., ako dôkaz možnosti prechodu cez štátnu hranicu medzi SR a Ukrajinou bez vykonania hraničnej kontroly
- Výsluchy svedkov J. S., nar.: XX.XX.XXXX, trvalo bytom: B. D., T. č. XXX
- Z. D., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom: Z. XXX/X, E. B.-B. pri B.
- O. D., nar.: XX.XX.XXXX, trvalo bytom: J.-A., ul. D. č. XXX
- A. S., nar.: XX.XX.XXXX, trvalo bytom: B. D., T. č. XXX
- Vzájomne si rozporujúce vyjadrenia Ministerstva vnútra SR zo dňa 06.02.2013 a 12.03.2013
- neexistujúci kamerový záznam z reštaurácie „Z. A.“, ktoré mali byť

vyhotovené dňa 21.12.2012 ktorý má tvoriť dôkaz viny Obžalovaného

- Zmarenie údajný dôkaz z reštaurácie „Z. A.“, ktoré mali byť vyhotovené dňa 21.12.2012

- Zmarenie dôkazu - kamerového záznamu, ktorý im ponúkal na stiahnutie svedok D., ktorý by jednoznačne potvrdil pravdivosť svedeckej výpovede Obžalovaného, ktorý z neznámeho dôvodu odmietli zabezpečiť

- Vykonávanie právomoci hlavných svedkov obžaloby pri výsluchu Obžalovaného v rozpore s Trestným poriadkom a zákonom o policajnom zbore, čo preukazuje aj Uznesenie Ministerstva vnútra SR, sekcie kontroly a inšpekčnej služby ČVS: SKIS - 516/OISZ-V-2013 zo dňa 5.2.2014.

- Neprotokolovanie to, čo uvádzal na výsluchu na ORPZ Senec svedok D.

- Uznesenie Ministerstva vnútra SR, sekcie kontroly a inšpekčnej služby ČVS: SKIS - 516/OISZ-V-2013 zo dňa 5.2.2014

- Porušenie princípu právnej istoty a predvídateľnosti práv

- Porušenie zásady kontradiktórnosti

- ustálenú judikatúru, ako je citovaná v tomto odvolaní

a na základe toho rozhodol v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 TP s poukazom na ustanovenie § 285 písm. b. TP a oslobodil Obžalovaného spod obžaloby, nakoľko podľa názoru obhajoby bolo celkom jednoznačne preukázané, že skutok kladený Obžalovanému za vinu nie je trestným činom, resp. s ohľadom na ustanovenie § 285 písm. a.) TP, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného A. A. za splnenia podmienok § 293 ods. 5 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného poukázal na podrobné odôvodnenie odvolania a navrhol, aby krajský súd v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por., § 285 písm. b/ resp. písm. a/ Tr. por. oslobodil obžalovaného spod obžaloby, nakoľko vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že skutok nie je trestným činom, resp. nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Z vykonaného dokazovania, tak ako aj ustánil v napadnutom rozhodnutí okresný súd, vyplynulo že obžalovaný A. spáchanie žalovaného skutku poprel. S poukazom na Výpoveď na jednoznačne ustálený priebeh skutkového deja, bolo potrebné tento jeho postoj vyhodnotiť ako v celom rozsahu ako účelový, v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. To, že mu motorové vozidlo malo byť odcudzené dňa 08.12.2012, je v rozpore s vykonanou analýzou kľúča od tohto motorového vozidla, ktorým disponoval iba obžalovaný. Posledná jazda vozidlom s týmto kľúčom bola realizovaná dňa 27.11.2012. Tvrdenie obžalovaného rovnako nekorešponduje s výpoveďami svedkov npor. O. a A.. npor. K., ktorí vyhodnocovali kamerový záznam z miesta, kde malo dôjsť k odcudzeniu vozidla.

Skutočnosť, ktorú namietala obhajoba, že podanie A. A. namietajúce postup A.. K. pri jeho vyťažovaní ako oznamovateľa trestného činu krádeže v súvislosti s motorovým vozidlom W. H bolo uznesením Sekcie kontroly a inšpekčnej služby MV SR odovzdané na disciplinárne konanie s konštatovaním, že A.. K. pri objasňovaní podozrenia z trestného činu nekonal v súlade s etickým kódexom príslušníka PZ, nezakladá sama o sebe pochybnosti o dôveryhodnosti jeho výpovede, keď majú ním tvrdené skutočnosti súčasne oporu v ďalších vykonaných dôkazoch, čo napokon správne vyhodnotil okresný súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Svedok U. D., podrobne popísal priebeh a okolnosti vývozu motorového vozidla W. Q7 na Ukrajinu, pričom jeho tvrdenia korešpondujú s listinnými dôkazmi. Pokiaľ ide o výpoveď

svedka Z. D., že motorové vozidlo W. Q7 stálo u neho na dvore asi týždeň a to vrátane dňa 30.11.2012, toto bolo vyvrátené viacerými listinnými dôkazmi ako aj výpoveďou svedka D., výpoveďami svedkov K. a O., bolo vyvrátené aj jeho tvrdenie, že policajtom ponúkal kamerové záznamy z jeho domu a firmy a tieto policajti nechceli. S. S., D. a S. boli v skutkovo a právne rovnakej trestnej veci súdmi prvého stupňa oslobodení spod obžaloby pre prečin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák., ktorá im kládla za vinu rovnaké skutkové okolnosti ako sú kladené obžalovanému v tomto trestnom konaní, načo opakovane poukazuje aj obhajoba. Krajský súd, rovnako ako súd okresný zdôrazňuje, že nie je viazaný právnym názorom iného prvostupňového či odvolacieho súdu v iných trestných veciach iných obžalovaných. Je logické, že v trestnej veci obžalovaného A. zotrvali na svojich tvrdeniach, ktoré uvádzali najprv ako svedkovia, potom ako obžalovaní.

Správne vyhodnotil prvostupňový súd keď uviedol, že :

„podľa názoru súdu na podklade vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní /najmä výsluchu svedka D., svedkov K. a O., svedka I. a najmä s týmito výpoveďami korešpondujúcich tzv. technických dôkazov/, ktoré vyvracajú tvrdenia týchto svedkov možno konštatovať, že títo svedkovia účelovo, v snahe pomôcť obžalovanému zbaviť sa jeho trestnej zodpovednosti, klamú. Vyhodnotením osôb týchto svedkov / priatelia obžalovaného/ ako aj všetkých súvisiacich okolností /menovaní boli v rovnakej trestnej veci trestne stíhaní, súd tu samozrejme rešpektuje skutočnosť, že títo boli vo veci právoplatne oslobodení/ súd uzatvára, že výpovede takýchto svedkov nie sú a zásadne nemôžu byť dôkazom spôsobilým založiť rozumné pochybnosti o zistených skutkových okolnostiach a preto neboli podkladom pre rozhodnutie súdu.“

Na základe takto vykonaného dokazovania odvolací súd dospel bez k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, a že sa ho bez pochybností dopustil obžalovaný A. A.. Vykonané priame aj nepriame dôkazy vo vzájomnej súvislosti dávajú nespochybniteľný záver o priebehu skutkového deja.

Obžalovaný svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty vyššie uvedeného prečinu po stránke objektívnej ako aj po stránke subjektívnej. Obžalovaný ako špeciálny subjekt, teda osoba v procesnom postavení svedka, vypovedal v trestnom konaní pred vyšetrovateľom o skutočnostiach podstatných pre rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní nepravdu.

Z hľadiska zavinenia je potrebné konanie obžalovaného hodnotiť ako priamy úmysel, nakoľko obžalovaný svojim aktívnym uvedením nepravdy chcel a aj porušil záujem spoločnosti na správnom zistení skutkového stavu veci ako podkladu zákonných rozhodnutí súdov, a orgánov činných v trestnom konaní. Obžalovaný zároveň aj nepochybne vedel, že uvedenie nepravdivých skutočností významných pre ďalšie rozhodnutie orgánov činných v trestnom konaní je v rozpore so zákonom a teda jednoznačne aj úmyselne chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom.

Na základe uvedeného preto krajský súd neakceptoval návrhy obhajoby uvedené v dôvodoch odvolania na doplnenie dokazovania.

Čo sa týka konkrétneho druhu a výmery uloženého trestu, okresný súd správne vyhodnotil, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, v mieste svojho bydliska pre priestupok, s výnimkou priestupkov na úseku dopravy, postihnutý nebol. V čase spáchania skutku bol zamestnaný ako vojak. Pri úvahe o druhu a výmery trestu rešpektoval zásady ukladania trestov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zákona, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok a zavinenie obžalovaného vo forme priameho úmyslu. U obžalovaného priťažujúce okolnosti nezistil, z okolností poľahčujúcich správne prihliadol na okolnosť, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, že sa skutku dopustil takmer pred piatimi rokmi a s výnimkou tohto skutku sa nedopustil žiadneho ďalšieho trestného činu, z čoho správne konštatoval, že spáchanie predmetného skutku predstavovalo u neho exces z inak bezúhonného vedenia života. Vzhľadom na tieto zistenia dospel aj krajský súd k záveru, že pre nápravu obžalovaného bude postačovať uloženie peňažného trestu v sume päťsto Eur s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní tri mesiace. Takto uložený trest je aj podľa názoru odvolacieho súdu zákonný a spravodlivý.

Na základe uvedených skutočností a úvah odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je zákonné, a preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.